

РЕШЕНИЕ

№ 14750

гр. София, 29.04.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 43 състав, в
публично заседание на 02.04.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Весела Цанкова

при участието на секретаря Десислава В Симеонова, като разгледа дело номер **8559** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156 от ДОПК.

Образувано е по жалба на „Еъркон“ ЕООД, със седалище и адрес на управление [населено място], [улица], представлявано от управителя Н. Д. срещу Ревизионен акт № Р – 22221123002161 – 091 – 001/18.03. 2024 г., издаден от Т. В. П., орган, възложил ревизията и П. Г. Д., възложител на ревизията, потвърден с Решение №891/27. 06. 2024 г. на директора на дирекция „ОДОП“ при ЦУ на НАП– С..

С ревизионния акт са установени задължения на „Еъркон“ ЕООД по ЗДДС в размер на 261 184 лева главница и 44 901.01 лева лихви за данъчни периоди от 01. 03. 2022 г. до 30. 04. 2023 г. в резултат от отказано право на приспадане на данъчен кредит по фактури, издадени от „Канекта Бе“ ЕООД, „Даксай Би“ ЕООД, „Мари – С75“ ЕООД, „Поли строй 758“ЕООД и „Инвърнс стейд“ ЕООД.

С жалбата се иска отмяна на ревизионния акт като неправилен, необоснован и незаконосъобразен. Правят се възражения, че са налице всички материалноправни предпоставки за възникване на правото на признаване на данъчен кредит и отказът е незаконосъобразен. Посочва, че доставките, за които са издадени фактури от посочените доставчици са реално осъществени, като непредставянето от страна на доставчиците на определени документи и/или нарушения на данъчното законодателство не може да води до извод за липса на доставки. Пзовава се на практика на СЕС. Претендира разноски по списък. В хода на съдебното производство доводите се поддържат от адв. И.. Направено е възражение за нищожност на ревизионния акт. Представени са писмени бележки.

Ответникът – директорът на дирекция „ОДОП“, чрез юрисконсулт И. прави искане за

отхвърляне на жалбата като неоснователна и недоказана. Излага доводи, че в хода на съдебното производство не са събрани доказателства, които да опровергават констатациите в ревизионния акт. Претендира юрисконсултско възнаграждение и прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение.

Съдът, въз основа на представените по делото доказателства и становищата на страните, приема за установено от фактическа страна следното:

Със Заповед за възлагане на ревизия № Р – 22221123002161 – 020 – 001 от 12. 04. 2023 г., изменена със ЗИДЗВР от 08. 06. 2023 г., 01. 08. 2023 г. и 30. 11. 2023г., издадени от Т. В. П., на длъжност началник сектор „Ревизии“ при ТД на НАП – П. е възложено извършване на ревизия на „Еъркон“ ЕООД за установяване на задължения по ЗДДС за периода от 01.03.2022г. до 30. 04. 2023 г.

За резултатите от ревизията е съставен Ревизионен доклад /РД/ № Р – 22221123002161 – 092 – 001/19. 01. 2024 г. Срещу констатациите в ревизионния доклад не е подадено възражение по чл. 117, ал. 5 от ДОПК.

Ревизията приключва с Ревизионен акт № Р – 22221123002161 – 091 – 001/18.03. 2024 г., издаден от Т. В. П., орган, възложил ревизията и П. Г. Д., възложител на ревизията.

При обжалване по административен ред ревизионният акт е потвърден с Решение № 891/27. 06. 2023 г. на директора на дирекция „ОДОП“ при ЦУ на НАП.

В хода на ревизионното производство са извършени процесуални действия, описани в констативната част на ревизионния доклад. Изискани са доказателства от задълженото лице, както и такива от трети лица. Извършени са насрещни проверки на доставчиците. Събрани са данни от информационната система на НАП.

Ревизиращите са приели, че не са налице предпоставките по чл. 68, ал.1, т.1 и чл. 69, ал. 1, т. 1 от ЗДДС във вр. с чл. 6 и чл. 9 от ЗДДС и чл. 70, ал. 5 от ЗДДС, а именно не е доказано реалното извършване на доставки по фактурите, издадени от „Канекта Бе“ ЕООД, „Даксай Би“ ЕООД, „Мари – С75“ ЕООД, „Поли строй 758“ЕООД и „Инвърнс стейд“ ЕООД.

В хода на съдебното производство са приети доказателствата от административната преписка.

Дадени са указания на жалбоподателя, че следва да ангажира доказателства във връзка с твърденията си в жалбата.

Прието е заключение на съдебно – счетоводна експертиза, което съдът кредитира като неоспорено от страните, обективно и обосновано. Вещото лице дава заключение, че в счетоводството на жалбоподателя фактурите, по които е отказано право на данъчен кредит са отразени в счетоводните сметки, доставките са регистрирани в дневниците за покупки и в СД по ЗДДС, ДДС е начислен и осчетоводен като пълен данъчен кредит. Данъчната основа по фактура № 1....4/23. 02. 2023 г., издадена от „Канекта Бе“ ЕООД е осчетоводена по счетоводна сметка 602 – Разходи за външни услуги, а данъчната основа по всички останали фактури е осчетоводена по счетоводна сметка 304 – Стоки. Общата стойност е начислена като задължение към доставчиците като е кредитирана счетоводна сметка 401 –Доставчици. „Еъркон“ ЕООД осъществява дейност по „производство на промишлено хладилно и вентилационно оборудване“ в собствени и наети помещения, има Сертификат, издаден от Българска браншова камара „Машиностроене“, има собствени МПС, има назначени 139 бр. работници. При доставчиците, въз основа на данните от ревизионното производство е дадено заключение, че „Канекта Бе“ ЕООД е отразило в дневника за продажби издадените фактури с получател „Еъркон“ ЕООД с предмет на доставката „оборудване“. Не са представени хронологични описи за тези фактури. „Даксай Би“ ЕООД не е отразило в дневника за продажби издадените фактури с получател „Еъркон“ЕООД. Дружеството е deregистрирано по ЗДДС от 16. 02. 2023 г., „Мари – С75“ ЕООД е отразило в дневника за

продажби издадените фактури, не са представени хронологични описи за тези фактури. „Поли строй 758“ ЕООД и „Инвърнс стейд“ ЕООД са отразили в дневника за продажби издадените фактури с получател „Еъркон“ ЕООД. По отношение на плащанията, към „Канекта Бе“ ЕООД задълженията общо са 535 152 лева, от които 325 152 лева са платени, но плащанията като дати и като основания за превод не могат да се обвържат с фактурите. Към „Даксай Би“ ЕООД чрез прихващане са погасени 49 000 лева, дължими са 6872 лева. Задълженията по фактурите, издадени от „Мари – С75“ ЕООД и „Поли Строй 758“ ЕООД са изцяло платени по банков път. По фактурите, издадени от „Инвърнс Стейд“ ЕООД по банков път са платени 200 500, останалата дължима сума е погасена с плащания по тристранни протоколи за прихващане на вземания и задължения. Стоките, предмет на фактурите са заведени по счетоводна сметка 304 – Стоки, част от тях са предмет на последващи доставки и е налице съответствие между наименованието на закупеното оборудване с процесните фактури, което е предмет на последваща продажба. Експертизата не е установила доставки на оборудване /стоки/ от други доставчици, идентични по вид и количество с тези, фактурирани по спорните доставки през процесния период.

При така установената фактическа обстановка, съдът формира следните правни изводи:

Жалбата е подадена в преклузивния 14 - дневен срок по чл. 156 от ДОПК, от лице, което има правен интерес от оспорване и срещу подлежащ на оспорване пред съд акт, поради което е допустима.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

На основание чл. 160, ал. 2 от ДОПК, съдът преценява законосъобразността и обосноваността на ревизионния акт, както и валидността на акта, като преценява дали е издаден от компетентен орган и в съответната форма, спазени ли са процесуалните и материалноправните разпоредби по издаването му.

Процесният ревизионен акт е издаден от Т. В. П., орган, възложил ревизията и П. Г. Д., възложител на ревизията.

Заповедта за възлагане на ревизията и заповедите за изменение и допълнение на заповедта за възлагане на ревизията са издадени от Т. В. П., на длъжност Началник на сектор „Ревизии“ при Териториална дирекция на Национална агенция по приходите П.. Ръководителят на ревизията П. Г. Д. заема длъжността главен инспектор по приходите в Териториална дирекция на Национална агенция по приходите П..

Със Заповед № 3 - ЦУ – 1997/04. 11. 2022 г. и Заповед № 3 – ЦУ-971/10.05.2024 г. на зам. изпълнителния директор на НАП, на основание чл. 12, ал.6 от ДОПК за органи по приходите, за които не се прилагат правилата на чл. 7, ал.1 и чл. 8 от ДОПК са определени служители от териториални дирекции, включително и органи по приходите от ТД на НАП – П., конкретно Т. В. П., на длъжност Началник на сектор „Ревизии“ и П. Г. Д. на длъжност главен инспектор по приходите в ТД на НАП– П..

Въз основа на тази заповед, на основание чл. 11, ал. 3 от ЗНАП във вр. с чл.112, ал.2, т. 1 от ДОПК, директорът на ТД на НАП – С. е издал Заповед №РД-01 – 864/04. 11. 2022 г. и Заповед № РД – 01 -360/10. 05. 2024 г., с която е разпоредил функциите на компетентен орган по чл. 112, ал. 2, т. 1 от ДОПК, считано от 07. 11. 2022 г., съответно от 10. 05. 2024 г. да се изпълняват от посочените в заповедта служители (органи по приходите), за които, съгласно Заповед № 3 –ЦУ – 1997/04. 11. 2022 г. на заместник изпълнителния директор на НАП не се прилагат правилата на чл. 7, ал.1 и чл. 8 от ДОПК. В списъците е Т. В. П., на длъжност Началник на сектор „Ревизии“ към дирекция „Контрол“ при ТД на НАП – П..

Със Заповед № 3 – ЦУ – 883/05. 05. 2023 г. и Заповед № 3 – ЦУ – 737/12. 04. 2023 г. на зам. изпълнителния директор на НАП, на основание чл. 10, ал. 9 от ЗНАП е разпоредено служителите

на ТД на НАП, посочени в Заповед № 3 – ЦУ – 1997/04. 11. 2022 г. и Заповед № 3 – ЦУ-971/10.05.2024 г. да осъществяват производства по данъчно – осигурителен контрол по отношение на лицата, посочени в приложение към заповедта, за които компетентна териториална дирекция, съгласно чл. 8 от ДОПК е ТД на НАП – С.. Разпоредено е контролните производства да бъдат възложени от началниците на сектори, посочени в Заповед с № 3 – ЦУ – 1997/04. 11. 2022 г. и Заповед № 3 – ЦУ-971/10.05.2024 г. и определени от директора на ТД на НАП С. със Заповед №РД – 01 – 864/04. 11. 2022 г. и Заповед № РД – 01 -360/10. 05. 2024 г. Към заповедта е приложен списък, в който е включен жалбоподателя „Еъркон“ ЕООД, за когото е посочено, че териториалната дирекция на задълженото лице е ТД на НАП – С., а определеният екип за възлагане и извършване на ревизията е ТД на НАП– П..

Настоящата инстанция счита, че ревизионният акт е валиден. Същият е издаден от възложителя на ревизията, оправомощен от директора на ТД на НАП – С. и от ръководителя на ревизията, вписан в ЗВР № Р – 22221123002161 – 020 – 001/12. 04. 2023 г. Действително, възложителят на ревизията и ръководителят на ревизията са от ТД на НАП – П., но те са оправомощени по реда на чл. 10, ал. 9 от ЗНАП, съгласно който, при необходимост за изпълнение на възложените на агенцията функции, изпълнителният директор или оправомощено от него лице може със заповед да нареди служители от една териториална дирекция да осъществяват правомощията си по отношение на лица, за които съгласно правилата на чл. 8 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс компетентни са органите на друга териториална дирекция, включително за части от работното време и без промяна на мястото на работа.

Ревизионният акт, ЗВР, РД са подписани с квалифицирани електронни подписи, за което са представени удостоверения от ответника на хартиен и магнитен носител. Ревизионният акт е подписан с квалифицирани електронни подписи, по смисъла на Регламент 910/2014 г. на Европейския парламент и на Съвета, издадени от доставчик на квалифицирани удостоверителни услуги. Всички поставени подписи са валидни към момента на поставянето им.

Ревизионният акт е издаден в предвидената форма, съгласно чл. 120, ал. 1 от ДОПК, като съдържа всички задължителни реквизити.

Не се установяват допуснати съществени процесуални нарушения и такива не могат да са самостоятелно основание за отмяна на акта, предвид и разпоредбата на чл. 160, ал. 4 от ДОПК.

Правилно е приложен и материалния закон.

Установените задължения са в резултат от отказано право на приспадане на данъчен кредит по фактури, издадени от „Канекта Бе“ ЕООД, „Даксай Би“ЕООД, „Мари – С75“ ЕООД, „Поли строй 758“ЕООД и „Инвърнс стейд“ЕООД.

По отношение на доставчика „Канекта Бе“ ЕООД в хода на ревизионното производство е установено, че жалбоподателят е приспаднал ДДС по три фактури, издадени от „Канекта Бе“ ЕООД в данъчни периоди м. 01.2023г., м. 02.2023г. и м.04. 2023 г. Доставчикът е регистриран по ЗДДС от 25.10.2022 г. и деригистриран на 04. 05. 2023 г. Дружеството не е открито на адреса, ИПДПОЗЛ е връчено по електронен път. Представени са три договора за продажби с предмет на продажбите „Стока“, по условията на договорите предаването на стоките се извършва с подписване на двустранен протокол. Фактурите са декларирани в дневник „Продажби“, представени са доказателства за плащане по банков път, приемо - предавателни протоколи и стокови разписки. От всички доказателства не може да се установи мястото на предаване на стоките, нито къде са съхранявани преди доставката им, нает или собствен обект на доставчика, притежавана база, и/или търговски обект. От страна на доставчика са представени първични счетоводни документи, но не и вторични такива, хронологии на сметки, счетоводни регистри. Органите по приходите не са могли да установят разполага ли дружеството с редовна счетоводна

отчетност, както и с необходимата техническа, технологична, материална и кадрова обезпеченост за извършването на фактурираните доставки. Дружеството няма деклариран основен предмет на дейност пред НАП и НСИ, няма подадени ГДД за 2021 г. и 2022 г., не притежава ППС, няма данни да притежава ДМА, няма назначени по трудов договор лица. Предходните доставчици са deregистрирани по ЗДДС, нямат назначени по трудов договор лица, нямат подадени СД по ЗДДС, нито ГДД по чл. 92 от ЗКПО. Съгласно заключението на ССЧЕ, част от стоките и оборудването, предмет на фактурите са предмет на последващи облагаеми доставки. Въпреки това и въпреки плащането по банков път, органите по приходите са приели, че издателят на фактурите не е реалният доставчик на стоките и оборудването. След анализ на транспортните документи е направен извод, че част от стоките са доставени от „Еъркон“ ЕООД, а не от издателя на фактурите, а относно другите стоките е прието, че не са доставени от „Канекта Бе“ ЕООД, че издадените фактури не отразяват реално осъществени доставки между издателя и получателя на фактурите. Доставчикът не е разполагал със стоките, предмет на доставката, нито с място за тяхното съхранение, нито с кадрови и ДМА ресурси за изпълнение предмета на доставките. Дори да се приеме, че реално „Еъркон“ ЕООД е получател на такива стоки и оборудване, то доставчикът не е „Канекта Бе“ ЕООД, дружеството, което е издало фактурите. Представените писмени доказателства са съставени за целите на ревизионното производство и за създаване на условия за претендиране на право на приспадане на данъчен кредит. Настоящата инстанция счита, че тези изводи са обосновани и законосъобразни. Доставчикът „Канекта Бе“ ЕООД не е разполагал със стоките, които твърди, че е прехвърлил на жалбоподателя, не е доказано тяхното транспортиране, съхранение, обективно не са осъществени реални доставки по издадените фактури, а представените частни документи са съставени с цел обосноваване на ползвания данъчен кредит. При липса на реално извършена доставка по смисъла на чл. 6 от ЗДДС, законосъобразно е отказано право на приспадане на данъчен кредит на основание чл. 70, ал. 5 от ЗДДС във вр. с чл. 68, ал.1, т.1, ал. 2 и чл. 69, ал.1, т.1 от ЗДДС и чл.71, т. 1 и чл. 86 от ЗДДС.

По отношение на доставчика „Даксай Би“ ЕООД е установено, че дружеството е регистрирано по ЗДДС на 28. 10. 2022 г. и deregистрирано, считано от 16. 02. 2023 г. Дружеството не е открито на декларирания от него адрес, ИПДПОЗЛ е връчено по електронен път. Правото на приспадане на данъчен кредит е упражнено от „Еъркон“ ЕООД по една фактура, издадена от „Даксай Би“ ЕООД. Доставчикът не е включил фактурата в СД по ЗДДС и дневника за продажби, не е представил изисканите първични и вторични счетоводни документи, не са представени данни от предходни доставчици на процесните стоки, няма данни за нает персонал, ДМА, ППС и др., няма подаден ГДД по чл.92 от ЗКПО за 2021 г. и 2022 г., въз основа на които да се направи извод, че доставчикът осъществява реална икономическа дейност. Въпреки наличието на доказателства за последваща реализация на част от процесните стоки, както и за погасяване на плащанията чрез тристранен протокол за прихващане на вземания и задължения, органите по приходите са приели, че няма реално осъществена доставка по издадената фактура от „Даксай Би“ ЕООД. Съставените документи не доказват реално извършена стопанска операция от вписания в тях доставчик. Няма доказателства, че дружеството осъществява реална дейност, то не притежава ДМА, ППС, няма назначени работници, няма складова база, наета или собствена, няма търговски обект, няма доказателства, че е разполагало със стоките, предмет на пряката доставка. Обоснован и законосъобразен е изводът на органите по приходите, че реална доставка от издателя на фактурата „Даксай Би“ ЕООД не е осъществена, поради обективна невъзможност на

доставчика да изпълни предмета на доставката при липсата на всякакъв ресурс за това. При липса на реално извършена доставка по смисъла на чл. 6 от ЗДДС, законосъобразно е отказано право на приспадане на данъчен кредит на основание чл. 70, ал. 5 от ЗДДС във вр. с чл. 68, ал.1, т.1, ал. 2 и чл. 69, ал.1, т.1 от ЗДДС и чл.71, т. 1 и чл. 86 от ЗДДС.

По отношение на доставчика „Мари – С75“ ЕООД е установено, че незаконосъобразно е упражнено право на приспадане на данъчен кредит по две фактури, включени в отчетните регистри по ЗДДС и дневника за покупки за м. 11. 2022 г. Предметът на доставките е употребявано оборудване. Дадени са обяснения, че оборудването е закупено от „Джимбо комерс“ ЕООД . Плащането по фактурите е по банков път, фактурите са отразени в СД по ЗДДС и дневника за продажби на „Мари – С75“ ЕООД. Не са представени доказателства за транспорт на стоките в складовата база на „Еъркон“ ЕООД, „Мари – С75“ ЕООД няма наети лица, няма ДМА, няма ППС, няма активи, няма подадени декларации по чл. 92 от ЗКПО за 2021г. и 2022., регистрирано е по ЗДДС на 02. 06. 2022 г. и дерегистрирано от 01. 06. 2023г., предходните доставчици, вкл. и „Джимбо комерс“ ЕООД са дерегистрирани по ЗДДС. Стоките, предмет на преките доставки са продадени впоследствие от „Еъркон“ ЕООД на „НИКИ – Нихат Абилов“ ЕТ. Органите по приходите са приели, че няма реално осъществена доставка по издадените фактури от „Мари – С75“ ЕООД. Съставените документи не доказват реално извършена стопанска операция от вписания в тях доставчик. Няма доказателства, че дружеството осъществява реална дейност, то не притежава ДМА, ППС, няма назначени работници, няма складова база, наета или собствена, няма търговски обект. Обоснован и законосъобразен е изводът на органите по приходите, че реална доставка от издателя на фактурите „Мари – С75“ ЕООД не е осъществена, поради обективна невъзможност на доставчика да изпълни предмета на доставката при липсата на всякакъв ресурс за това. „Еъркон“ ЕООД е придобило употребяваното оборудване, предвид последващата доставка към „НИКИ – Нихат Абилов“ ЕТ. Оборудването обаче не е придобито от издателя на фактурите, който няма обективна възможност да осъществи доставките и за когото няма доказателства да извършва стопанска дейност. При липса на реално извършена доставка по смисъла на чл. 6 от ЗДДС, законосъобразно е отказано право на приспадане на данъчен кредит на основание чл. 70, ал. 5 от ЗДДС във вр. с чл. 68, ал.1, т.1, ал. 2 и чл. 69, ал.1, т.1 от ЗДДС и чл.71, т. 1 и чл. 86 от ЗДДС.

Аналогични са изводите на органите по приходите и по отношение на доставчика „Поли строй 758“ ЕООД. Дружеството е регистрирано по ЗДДС на 04.11. 2021 г., дерегистрирано от 06. 10. 2022 г. Правото на приспадане на данъчен кредит е отказано по една фактура, с предмет на доставката „стоки“ – употребявано оборудване. Не са представени доказателства за транспорт на стоките в складовата база на „Еъркон“ ЕООД, „Поли строй 758“ ЕООД няма наети лица, няма ДМА, няма ППС, няма активи, няма подадени декларации по чл. 92 от ЗКПО за 2021г. и 2022. Стоките, предмет на преките доставки впоследствие са продадени. Органите по приходите са приели, че няма реално осъществена доставка по издадените фактури от „Поли строй 758“ ЕООД. Съставените документи не доказват реално извършена стопанска операция от вписания в тях доставчик. Няма доказателства, че дружеството осъществява реална дейност, то не притежава ДМА, ППС, няма назначени работници, няма складова база, наета или

собствена, няма търговски обект. Обоснован и законосъобразен е изводът на органите по приходите, че реална доставка от издателя на фактурите „Поли строй 758“ ЕООД не е осъществена, поради обективна невъзможност на доставчика да изпълни предмета на доставката при липсата на ресурс за това. Дори да се приеме, че „Еъркон“ ЕООД е придобило употребяваното оборудване, предвид последващата доставка, оборудването не е придобито от издателя на фактурата, който няма обективна възможност да осъществи доставката и за когото няма доказателства, че извършва стопанска дейност. При липса на реално извършена доставка по смисъла на чл. 6 от ЗДДС, законосъобразно е отказано право на приспадане на данъчен кредит на основание чл. 70, ал. 5 от ЗДДС във вр. с чл. 68, ал.1, т.1, ал. 2 и чл. 69, ал.1, т.1 от ЗДДС и чл.71, т. 1 и чл. 86 от ЗДДС.

По отношение на доставчика „Инвърнс стейд“ ЕООД е отказано право на приспадане на данъчен кредит по три фактури с предмет на доставките „стоки“. Дружеството е регистрирано по ЗДДС на 06.11. 2021 г., дерегистрирано от 25.07.2022 г. Не е открито на декларирания от него адрес и не е представило изисканите документи и обяснения. Няма подадени декларации по чл. 92 от ЗКПО за 2021 г. и 2022 г. Съставените документи не доказват реално извършена стопанска операция от вписания в тях доставчик. Няма доказателства, че дружеството осъществява реална дейност, то не притежава ДМА, ППС, няма назначени работници, няма складова база, наета или собствена, няма търговски обект. Предходните му доставчици са дерегистрирани по ЗДДС и рискови лица. При липса на реално извършена доставка по смисъла на чл. 6 от ЗДДС, законосъобразно е отказано право на приспадане на данъчен кредит на основание чл. 70, ал. 5 от ЗДДС във вр. с чл. 68, ал.1, т.1, ал. 2 и чл. 69, ал.1, т.1 от ЗДДС и чл.71, т. 1 и чл. 86 от ЗДДС.

Ревизионният акт е обоснован и законосъобразен в цялата обжалвана част, в която е потвърден с решението на директора на дирекция „ОДОП“. Не са налице законовите предпоставки за признаване на право на данъчен кредит по фактурите, издадени от „Канекта Бе“ ЕООД, „Даксай Би“ ЕООД, „Мари – С75“ ЕООД, „Поли строй 758“ ЕООД и „Инвърнс стейд“ ЕООД.

Правото на приспадане на данъчен кредит е регламентирано в чл. 68, ал. 1 от ЗДДС, съгласно който, данъчен кредит е сумата на данъка, която регистрирано лице има право да приспадне от данъчните си задължения по този закон за получени от него стоки или услуги по облагаема доставка. Следователно, правото на приспадане на данъчен кредит във всеки случай предполага наличието на осъществена доставка на стока или услуги. Освен това чл. 68, ал. 1 от ЗДДС предполага правото на приспадане на данъчен кредит за получени от лицето стоки или услуги по облагаема доставка. Облагаема доставка съгласно чл. 12, ал. 1 от ЗДДС е всяка доставка на стока или услуга по смисъла на чл. 6 и 9, когато е извършена от данъчно задължено лице по този закон и е с място на изпълнение на територията на страната, както и доставката, облагаема с нулева ставка, извършена от данъчно задължено лице, освен в случаите, в които този закон предвижда друго. Напълно идентична в тази насока е и разпоредбата на чл. 178 от директивата 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 година относно общата система на данъка върху добавената стойност (директивата), съгласно която, за да може да упражни правото си на приспадане, данъчнозадълженото лице трябва да отговаря на следните условия за целите на приспадане в съответствие с член 168, буква а) по отношение на доставката на стоки или

услуги, той трябва да притежава фактура, съставена в съответствие с членове 220-236 и членове 238, 239 и 240. От своя страна, съгласно чл. 168, б. а" доколкото стоките и услугите се използват за целите на облагаемите сделки на данъчнозадължено лице, същото има правото, в държава-членка, в която извършва тези сделки да приспадне следното от дължимия данък върху добавената стойност, който то е задължено да плати дължимия или платен ДДС в тази държава-членка по отношение на доставката за него на стоки или услуги, извършена или която предстои да бъде извършена от друго данъчнозадължено лице. В тази връзка, както се посочи и по-горе, самото издаване на фактурите не е достатъчно, за да обоснове реалност на документираните с тях доставки на стоки. Както и се посочи по-горе в мотивите на настоящото решение, за признаване правото на приспадане на данъчен кредит съществува изискването лицето, което претендира правото на приспадане на данъчен кредит да е получател на доставката, а другото данъчнозадължено лице да е реалният доставчик на стоката или услугата. В тази връзка се прави и извода, че от събраните по делото доказателства не може да се установи, че именно търговските дружества, посочени като доставчици на стоките по процесните фактури са извършили посочените доставки. От събраните по делото доказателства се установява, че органите по приходите са предприели всички възможни процесуални средства, както и че са събрали всички относими доказателства относно установяване на правото на приспадане на данъчен кредит по процесните фактури, но юридическият факт, с който законът свързва задължението на доставчика за начисляване на ДДС и от друга страна възникването на правото на приспадане на данъчен кредит за получателя по доставката, е възникването на данъчното събитие. Съгласно чл. 6, ал. 1 от ЗДДС доставка на стока по смисъла на този закон е прехвърлянето на собственост или друго вещно право върху стоката. Съгласно чл. 25, ал. 6, т. 1 от ЗДДС на датата на възникване на данъчното събитие данъкът по този закон става изискуем за облагаемите доставки и за регистрираното лице възниква задължение да го начисли. Правото на приспадане на данъчен кредит възниква на основание чл. 69 и чл. 71 от ЗДДС, само когато доставката, по която това право се претендира, е реално извършена от издателя на фактурите. Съотнесени към събраните по делото доказателства, тези изводи, обосновават извода за недоказана реалност на доставките по процесните фактури, издадени от Канекта Бе“ ЕООД, „Даксай Би“ ЕООД, „Мари – С75“ ЕООД, „Поли строй 758“ ЕООД и „Инвърнс стейд“ ЕООД.

С оглед изложеното, жалбата е неоснователна и следва да се отхвърли.

При този изход на правния спор е основателно искането за заплащане на юрисконсултско възнаграждение на ответника в минимален размер от 16 893, 40 лева.

Воден от горното, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалба на „Еъркон“ ЕООД срещу Ревизионен акт № Р – 22221123002161 – 091 – 001/18.03. 2024 г., издаден от Т. В. П., орган, възложил ревизията и П. Г. Д., възложител на ревизията, потвърден с Решение № 891/27. 06. 2024 г. на директора на дирекция „ОДОП“ при ЦУ на НАП – С. с който са установени задължения на „Еъркон“ ЕООД по ЗДДС в размер на 261 184 лева главница и 44 901.01 лева лихви за

данъчни периоди от 01. 03. 2022 г. до 30. 04. 2023 г.

ОСЪЖДА „Еъркон“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] със седалище и адрес на управление [населено място], [улица], представлявано от управителя Н. Д. да заплати на НАП - дирекция "ОДОП" - С. при ЦУ на НАП юрисконсултско възнаграждение в размер на 16 893,40 лева.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховен административен съд на Република България, в 14 - дневен срок от съобщението.

СЪДИЯ: